

Távolmaradó ellenzék

A választások közeledtével időszerű leltárt készíteni. A gazdaságban, a politikában, a közigazgatásban. Országháztól házunktájáig. Mindenütt. Ismernünk kell eredményeinket, sikereinket, kudarcainkat, hogy az elmúlt 3-4 év folyamánként belássuk, mire kell szavaznunk. Vagy mire nem.

Persze nem olyasféle számvető mérlegre van szükségünk, mint amelyet a főkönyvelő csinál, ami aztán billen valamerre. A közélet mégiscsak más. Ott nemcsak a tényekkel bíbelődnek, a teljesítménnyel gyakran egybevetik a teljesítetlent is, mert csakis így tisztulhat ki a választói látókör.

Nos, az új társadalmi berendezkedés első választási ciklusának vége felé úgy gondolom, hogy a lényeges konzekvenciák levonásakor nem érheti különösebb szemrehányás a falvak, városok önkormányzatait. Vélem ezt azért, mert egy dologban talán mindenütt egyetértenek a polgárok: Választott fórumaik hallatlanul sokat dolgoztak, s a körülményekhez képest többnyire eredményesen. Ahol mégis marad az önkormányzati testületeknek nyilvánosan felróható restanciájuk, ott nemcsak az objektív feltételek, de más tényezők is hatottak a település életének alakulására.

Nagykoros alighanem ez utóbbiak közé tartozik, testületéből egy-másfél év óta kiveszett a folyamatos, akadálytalan, s uram bocsá! a megtervezhető munkához nélkülözhetetlen konstruktív erő. Már csak a vak nem látja ezt. Akkor vált világossá, hogy a város legfőbb fórumában helyrehozhatatlan törési keletkezett, amikor az SZDSZ—Fidesz párti képviselők faképnél hagytak minden bizottságot. A többieknek az övékével összeegyeztethetetlen nézeteivel, a közös munka ellehetetlenülésével magyarázták lépésüket. Ez persze minden, csak nem a köz számára elfogadható válasz. Am, akkor még pislákol annak reménye, hogy a meggondolatlanok látszó mozzanat háttérben céltudatos szándék van, hiszen a város „igazi” érdekeiért „sima” képviselőként is lehet eredményesen harcolni. Feltevé, ha elmegy a „csatába” a képviselő. Sajnos azóta a tények nem ezt mutatják. A részvételről ugyanis csak fenntartásokkal lehet beszélni, hiszen közismert, hogy nemegyszer éppen az SZDSZ asztalsorának üressége miatt akadt el rendeletalkotás, csúsztak el hetekre, hónapokra döntések fontos ügyekben. Ebből az asztalsorból adtak vissza a minap egy mandátumot, s a legutóbb az MSZP-ek is csatlakoztak a kivonulókhöz, határozatképtelenné téve a testületet. Aki látta, találgat: Taktikából? Sértődésből? Magánügyek miatt? Teljesen mindegy. A számlát a lakosság fizeti. Az eredményekért is, de az eredménytelenségeikért is. Kár, hogy az utóbbi kevésbé számszerűsíthető, pedig hasznos lenne összevetni, mire jutottunk és mire juthattunk volna az elmúlt 3-4 év alatt.

M. J.

Az esedékes nyugdíjmelések

Az Országgyűlés február 27-én döntött arról, hogy szeptember 1-jétől az 1993. január 1-je előtti időponttól megállapított nyugdíjakat, baleseti nyugellátásokat, a nyugdíjszerű rendszeres szociális ellátásokat 4 százalékkal kell emelni, a gyermekgondozási segélyhez járó kiegészítést pedig — függetlenül a gyermekek számától — havi 5000 forintban kell folyósítani.

Szeptember hónapban magasabb összegű ellátást kap tehát az öregségi, rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjas, az aki özvegyi, szülői nyugdíjban vagy árvaellátásban részesül, továbbá a baleseti járadékos, a mezőgazdasági szövetkezeti és növelt összegű szakszövetkezeti öregségi, munkaképtelenségi és özvegyi járadékos, továbbá minden olyan személy, aki a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság vagy a MÁV Nyugdíj Igazgatóság által folyósított nyugdíjszerű rendszeres szociális ellátást (például: vakok személyi járadékát, rendszeres szociális járadékot, átmeneti járadékot, rokkantsági járadékot) kap.

A szeptember 1-jétől esedékes emelést az augusztus hónapra járó nyugdíjnak a házastársi pótlék, a házastárs utáni jövedelempótlék, a családi pótlék, a nem társadalombiztosítási jogszabályon alapuló ellátásnak (például lakbérpótlék, cukorbetegnek járó támogatás, kártérítés), az egyes személyes szabadságot korlátozó intézkedésekkel és a semmissé nyilvánított elítéléssel összefüggésben járó emelés, továbbá az 1991. évi XII. törvény alapján megszüntetett nyugdíjkiegészítés helyébe lépő pótlék nélküli összegéből kell meghatározni. Az emelés összege azonban öregségi teljes nyugdíj-nál és a rokkantsági nyugdíj-nál havi 300 forintnál kevesebb és havi 1000 forintnál több, öregségi résznyugdíj-nál, özvegyi nyugdíj-nál és szülői nyugdíj-nál havi 250 forintnál kevesebb és havi 700 forintnál több, árvaellátás-nál havi 400 forintnál több, és baleseti járadék-nál havi 250 forintnál több nem lehet — tartalmazza az Országos Társadalombiztosítási Főigazgatóság tájékoztatója.

(OS)

Tájékoztatás Antall József gyógykezeléséről

Felderítik a gazdasági bűntetteket

Antall József miniszterelnök betegségével, illetve kezelésével összefüggésben a Miniszterelnöki Sajtóiroda közleményt adott ki, amelyet a tegnapi kormánysszóvivői tájékoztató Juhász Judit ismertetett.

A kommuniké tudtul adja, hogy a miniszterelnök kezelését végző orvoscsoporthoz nevében Németh György egyetemi tanár az alábbi közleményt adta ki: „A miniszterelnök betegségét (non-Hodgkin limfoma) folyamatosan ellenőrző orvoscsoporthoz véleménye szerint a miniszterelnök munkájában az elkövetkező hónapokban, a kezelés miatt előre megtervezett — esetenként 4-5 napos — munkakiesés várható.” A Miniszterelnöki Sajtóiroda ezzel kapcsolatban tudatta, hogy a fentiekben meghatározott kezelés nem érinti a kormányzati munka folyamatos-

ságát, nem akadályozza a kormányfőt az alapvető döntések meghozatalában és az ügyek folyamatos vitelében. Egyéb teendőket tekintve a kijelölt illetékes miniszterek járnak el a miniszterelnök képviselőjében. Juhász Judit azon újságírói kérésre, hogy van-e tudomása magas tiszttel betöltött külföldi államférfiak betegségéről, Mitterand-t és Wörner NATO-főtájtárt hozta például.

A kormánysszóvivő a továbbiakban ismertette a kabinetülésein szereplő témákat. Elmondta, hogy a belügyminiszter tájékoztatót adott a kormánynak azokról a bankrendszerrel érintő gazdasági bűncselekményekről, amelyekről a pénzügyminiszter a Rádió szerda reggeli műsorában tett említést. A tájékoztató szerint a kormány korábbi intézkedéseinek megfelelően az Országos Rendőr-főkapitány-

ság az év első felében újjászervezte a rendőrség gazdaságvédelmi tevékenységét. Ezzel egy időben a rendőrség az Allami Bankfelügyelettel és más gazdaságipénzügyi ellenőrző szervekkel együttműködve erőteljes felderítő tevékenységet folytatott a gazdasági bűnözés terén. Ennek eredményeként a korábbi, már ismert, a bankszférát érintő bűnügyeken túl jelenleg több mint 40 bűnügyben folyik büntetőeljárás. Ezek becsült kárértéke összesen mintegy 20 milliárd forint. A bűncselekményeket részben a hitelt nyújtó pénzintézetek alkalmazottainak megtervezésével, másrészt pedig a hitelügyek és a pénzintézetek egyes alkalmazottai között kialakított korrupciós kapcsolat felhasználásával, esetenként az alkalmazottak mulasztását kihasználva követik el.

Erdélyről Budakeszin

A nemzet egy és oszthatatlan

(Folytatás az 1. oldalról)

— Mint ahogy az sem használ, hogy egyesek — közülünk — az önrendelkezési jogról kiadott nyilatkozatunkat próbálják vitatni, s ezzel a román kisebbségi politika malmára hajtják a vizet — szögezte le az erdélyi vendég. A hatalom mindent megtesz, hogy elnémita a radikálisok jogos követeléseit, a burkolt megfélemlítéstől sem riadva vissza. Az erdélyi magyar falvakban megháromszorozták a rendőri őrök személyi állományát, s a hadsereg civil ingatlanokat vásárol meg, ahová azonnal alakulatokat telepít, ezzel is éreztetve jelenlétét és hatalmát az adott térségben. (Ez történt például Csíkszeredán és környékén.)

A felemás földtörvényt ele-

ve úgy fogalmazták meg, hogy az földhöz juttassa az Óromániából Erdélybe telepített románságot. Ily módon négy milliárd román kapott földet, ugyanakkor az őslakosság maximum tíz hektárig igényelheti vissza a földjét, függetlenül attól, hogy mennyit vettek el tőle. (90 ezer hektár erdő visszaadását eleve megtagadták, illetve állami tulajdonba vonták.)

Záró beszédében Kreczinger István hangoztatta: noha szervezetük kiemelt helyen foglalkozik az erdélyi kultúra megmaradásával és annak istápolásával, ez nem azt jelenti, hogy Magyarországról akarnak kultúrát exportálni Erdélybe: — Az erdélyi magyarságnak van kultúrája, nem szorul exportra, sőt sokat tanulhatnak tőlük mások.

Nekünk az a feladatunk, hogy őrözi legyünk az ezeréves hagyományoknak, benne a kultúrának is.

Ezt igazolandó, Czire Dénes alelnök bemutatta azt a kiállítást, amelyre Szabó Éva marosvásárhelyi iparművész küldte el legszebb munkáit, varrottásokat, hímezéseket kalotaszegi stílusban.

Szabó Évától megtudtuk, egyike azoknak, akik Sütő András mellé felzárkózva az erdélyi magyarság hagyományait alkotásokban próbálják kifejezni és közvetíteni a mai nemzedéknek.

A soron következő rendezvény művészvendége Páskándi Géza lesz, aki az erdélyi költészetből ad ízelítőt a halgatóságának.

Matula Gy. Oszkár

Amerikai bombázók Pápán

Első alkalommal szálltak le amerikai bombázók a pápai katonai repülőtérre. A magyar látogatást viszonozva érkezett két A-10-es katonai repülőgép hazánkba

(MTI-fotó)

Világnézetileg semleges elkötelezettség?

Jól emlékszem, kedves szüleim mennyire fájlalták, hogy az 1950-es évek elején nem adhattak bennünket, két testvéremet meg engem egyházi iskolába. Mindez nem az ő bigott vallásosságukból eredt, hanem a tapasztalatból, hisz édesapám a pápai református gimnáziumban érettségizett, s az az iskola olyan szellemiséget adott, amely az ott nyolc évet eltöltőknek egész életre szóló municióval szolgált. Édesanyám, aki a polgári iskolát Ipolyságon végezte, gyakran elkápráztatott, amikor héberül imádkozott. Ennek az volt az előzménye, hogy a polgári járó néhány evangélikus kislányt a tisztelendő úr nem nézte jó szemmel a katolikus hittanórán, viszont a rabbi igen, s ő — mint mesélte anyám — roppant melegszívű, kedves ember volt, akinek az óráira szeretett járni. Nagyanak természetesen eszébe sem jutott, hogy emiatt tiltakozzék, s hogy követelje azt, ami az evangélikusoknak is kijár, hanem egyszerűen biztos volt benne, hogy egyáltalán nincs rossz helyen a gyerek, hiszen ott ugyanúgy jóságra, becsületre, tisztességre tanította. Nos, ezeket hallva és felnőve most kicsit értetlenül szemlélem azokat az eseményeket, amelyek Sáriiban zajlanak a világnézetileg semlegesség égisze alatt. Jól tudom, hogy ott elsősorban nem a világnézetileg semlegességről van szó, hanem igenis kökemény elkötelezettségről, ami ha török, ha szakad, akkor is megvalósul, ha kisbalták potyognak az égből. Mert véleményem szerint azzal, hogy a gyerek katolikus iskolába jár, még nem kell elkötelezett hívővé válnia, ám egy biztos, olyan kultúrára tehet szert, amely kultúra hiánya a mai harmincasokat és negyveneseket erre a fantasztikus idegenkedésre ösztönzi. Csak azok helyezkedhetnek ilyen végtetekbe menőkig szembe az egyházi oktatással, akiknek arról fogalmuk sincs. Ők azok, akik annak idején, a vallásoktatás szabaddá tételét követően fülsiketítő harsánysággal szólaltak meg, mondván: kötelezővé tették Magyarországon a hitoktatást. Akkor Gyulai Andre szed-csanádi püspök ezt mondta nekem: „Olyanok vitatkoznak a vallásoktatásról, akiknek arról fogalmuk sincs.” Gyanítom: Sáriiban főképp azok helyezkednek szembe a katolikus iskolával, akiknek arról fogalmuk sincs.

(Vödrös)